

[Ragnhild Andersen.]

andre beføjelser til at rette på de af folketingets medlemmer stillede ændringsforslag.

Jeg har forstået, at man som undskyldning vil henvise til, at der ikke har været tid til at trykke vort ændringsforslag. Jeg skal hertil svare, at der altid må være tid til at overholde forretningsordenens frister, hvis en fravigelse af disse frister betyder, at man, som det her er tilfældet, forvanser den form, som medlemmer af tinget har givet deres ændringsforslag.

Jeg gør opmærksom på, at jeg i denne sag lægger ansvaret for det skete på udvalget. Udvalgets betænkning forelå først trykt i går efter kl. 16, og det må vel være et billigt krav, at medlemmer af parti, der ikke har været repræsenteret i udvalget, har lejlighed til at sætte sig ind i udvalgets betænkning, dets ændringer til anden behandling, før man kan afgøre sin stilling til lovforslaget.

I otte lange måneder har det af ministeren nedsatte udvalg holdt talrige møder om de herhenhørende problemer, uden at man følte sig foranlediget til at indbyde vort parti til at lade sig repræsentere i udvalget. Da dette ministerielle udvalgs resultater blev fremsat her i tinget den 25. maj, gav man mig som ordfører for mit parti fem dage til at sætte mig ind i lejelovens 161 paragraffer og byggestøttelovens 25 paragraffer. Efter første behandling nægtede man at give os plads i udvalget til trods for, at vi stillede forslag om et 21 mands udvalg, hvilket måtte siges at være særdeles velmotiveret i betragtning af denne sags omfang og betydning, og hvorved vi jo samtidig fritog partierne for den hovedpine, de eventuelt måtte have med hensyn til, hvem der skulle aflevere en plads til os i et 15 mands udvalg.

Men også her viste de ærede partiers demokratiske indstilling sig i praksis. Nu har man givet os en frist på 18 timer fra betænkningens fremkomst til anden behandling og i tilgift tilladt sig at give vort ændringsforslag en udformning, som ikke giver noget barn og utvivlsomt meget få rigsdagsmedlemmer begreb om, hvad det er, mit parti tilsigter på lejelovgivningens område. Det er altså vilkårene for rigsdagsarbejdet, når man er et parti, der ikke frivilligt ønsker at tilslutte sig den patenterede opfattelse af, hvad der skal gå for at være demokrati!

Jeg skal kun tilføje, at fremgangsmåden ikke kunne overraske os, da vi jo er vant til denne særbehandling fra rigsdagens side.

Jeg skal derefter motivere det ændringsforslag, som vi havde tænkt os at stille til anden behandling, og som vi har indleveret

til bureauet, men som er kommet til at se anderledes ud.

I betragtning af denne åbenbare mangel må jeg naturligvis bestræbe mig for så omhyggeligt og udførligt som muligt at give forklaring på de bevæggrunde, vi har til at stille ændringsforslagene.

Som jeg på mit partis vegne gjorde gældende ved forslagene første behandling, betyder de to forslag, som med ændringer skal til afstemning i dag, svære forringelser for lejerne, ikke alene set i forhold til det ærede medlem hr. Kjærbøls forslag om lejelov og byggestøttelov. For lejelovens vedkommende betyder vedtagelsen af det thestrupske forslag, om jeg må sige det sådan, at lejeloven, der skulle være en beskyttelseslov for lejerne, forringes urimeligt og meningsløst i forhold til den i dag gældende lejelov, idet det indebærer en stor og byrdefuld lejeforhøjelse, som kun tjener det ene formål at skaffe grundejerne en ganske umotiveret forhøjet fortjeneste af deres ejendomme.

Vi gennemlever en tid, da skatter og stigende priser på snart sagt alle livsfor nødenheder er ved at tage vejret fra almindelige, jævne mennesker i vort land. Den almindelige befolkning er ved at fortvivle over den økonomiske udvikling, hvorunder det bliver mere og mere svært at skaffe det daglige brød. Ikke for ingenting klager deputationer fra arbejdspladserne, som kommer til rigsdagen, deres nød og beretter om, at der nu knap er råd til en hakkebøf. Desværre er det altfor sandt, at fattigdommen breder sig, takket være den politik, der føres af rigsdagsflertallet, og at især arbejderklassen i dag knuges under de voksende byrder, der kastes over på den. Desværre er det altfor sandt, at perspektiverne for vor ungdoms og vore børns fremtid sandelig er mørke, hvis den økonomiske politik, rigsdagsflertallet fører, og som betyder stadigt stigende priser og skatter, stadig nye bevillinger til oprustning, skal fortsætte.

Mit parti har da også den mening, at nu må nedskæringsfelttoget standses.

Der må sættes en stopper for den uhyrlighed, at det store flertal af jævne mennesker skal bære voksende afsavn, medens de, der sidder på flæsket, i dette tilfælde grundejerne, skal berige sig og øge deres forbrug midt i en dyrtid, hvor der råbes og skrives på nedskæring og forbrugsbegrænsning for alle andre end de besiddende klasser. Vi behandler i dag et lovforslag, der angår den meget vigtige livsfor nødenhed, der hedder